

Nærings- og handelsdepartementet
Postboks 8014 Dep
0030 Oslo

Vår dato 06.05.2010
Deres dato 08.02.2010
Vår referanse gg/277281
Deres referanse 201000455-3/MGA

Høringsuttalelse - lover som gjennomfører varepakken i norsk rett

Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO) viser til Nærings- og handelsdepartementets høringsbrev og høringsnotat av 8. februar d.å., om norsk gjennomføring av det nye regelverket for handel med varer i det indre marked.

Oppsummering

- NHO ønsker det nye regelverket velkommen, og vi støtter departementets forslag om at de to forordningene som er på høring gjennomføres i Norge gjennom to lover, som fastsetter at forordningene skal være en del av norsk rett. Denne løsningen ivaretar hensynet til lik rettsutvikling i hele EØS-området.
- Regelverket er allerede trådt i kraft i EU. For å sikre likt rettsgrunnlag og like konkurransevilkår for norsk næringsliv må norske myndigheter sørge for rask gjennomføring i Norge.
- Vi beklager at det ikke foreligger en offisiell norsk oversettelse av lovene slik de vil fremstå når de trer i kraft i Norge. Det er vanskelig å uttale seg om virkningen av en lov så lenge vi ikke har en offisiell lovtekst å forholde oss til.
- NHO gjentar sin oppfordring om etablering av et eget indre marked-senter som både kan styrke koordineringen mellom fagmyndigheter og gi en enklere tilgang på informasjon og rådgivning for næringslivet.
- Vi oppfordrer norske myndigheter til å ta aktivt del i det administrative samarbeidet som etableres mellom medlemslandene. Dette er en viktig forutsetning for å oppnå lik håndhevelse av regelverket og derved like konkurransevilkår i hele EØS-området.

- Vi mener det er behov for ytterligere avklaring og presisering når det gjelder departementets forslag til norsk gjennomføring av forordningens bestemmelser om akkrediteringsvirksomheten.
- NHO viser til forpliktelsene som det nye regelverket pålegger markedstilsynsmyndigheter, tollmyndigheter og Norsk akkreditering, og understreker behovet for at det avsettes tilstrekkelige personellmessige og finansielle ressurser for at forpliktelsene kan oppfylles som forutsatt.
- Endelig viser vi til Kommisjonens planlagte informasjonskampanje om betydningen av og rollen til CE-merking, og oppfordrer norske myndigheter til å gjennomføre effektive nasjonale informasjonstiltak rettet mot alle berørte aktører.

Generelle kommentarer

Som departementet er kjent med har NHO fulgt arbeidet med revisjon av EUs produktregelverk tett, og har bidratt med innspill og uttalelser under hele prosessen frem til endelig vedtakelse i EU.

NHO mener det nye regelverket, som i det mest vesentlige er en styrking av gjeldende rett, gir et godt grunnlag for å øke den frie varebevegelsen i det indre marked, samtidig med at produktsikkerheten skjerpes. Det nye regelverket gir klarere regler som sikrer et høyt nivå for beskyttelse av viktige samfunnshensyn, som helse, miljø og sikkerhet, og i tillegg sikrer like konkurransevilkår for næringslivet.

Flere undersøkelser, både i Norge og i flere av EUs medlemsland, har vist at til tross for de overordnede bestemmelsene om fri handel med varer i EØS-området opplever mange bedrifter å bli utsatt for ulike former for handelshindringer. Dette skyldes i hovedsak ulik gjennomføring, fortolkning og håndhevelse av harmoniserte direktiver og mangel på kunnskap om og tillit til andre lands produktkrav og prosedyrer for samsvarsvurdering. Prinsippet om gjensidig godkjenning på de områder det ikke eksisterer et harmonisert regelverk har heller ikke virket i praksis. Dette har ført til at potensialet for handel med varer i det indre marked ikke utnyttes fullt ut.

Regelverket som nå er på høring i Norge regulerer bestemmelsene om fri handel med varer i det indre marked gjennom to forordninger. Forordninger er etter NHOs mening et velvalgt instrument som sikrer ensartet implementering og gjennomføring i hele det indre marked.

Norske bedrifter er avhengig av like konkurransevilkår i hele EØS-området. NHO vil derfor understreke viktigheten av at regelverket, som allerede er trådt i kraft i EUs

medlemsland, raskt blir tatt inn i EØS-avtalen og gjennomført i norsk lov, slik at vi snarest mulig oppnår lik rettstilstand og like konkurransevilkår i hele EØS-området.

Departementet foreslår at forordningene gjennomføres gjennom to norske lover som fastsetter at forordningene skal være en del av norsk rett. NHO støtter dette forslaget, som vil ivareta hensynet til lik rettsutvikling i hele EØS-området.

1) Forordning 764/2008 – Gjensidig godkjenning:

Gjensidig godkjenning kan avledes fra grunnprinsippene i det indre marked. Prinsippet innebærer at varer som ikke omfattes av et felles, harmonisert EØS-regelverk, men som oppfyller nasjonale bestemmelser i ett av medlemslandene, skal kunne omsettes fritt i hele EØS-området. Dette har imidlertid ikke nødvendigvis vært praksis i mange land. Mangel på kunnskap om og tillit til andre lands produktkrav og prosedyrer for samsvarsvurdering og akkreditering har ført til at tester og sertifikater utstedt av andre lands testinstitusjoner og laboratorier ikke blir tatt hensyn til. Resultatet blir krav om dobbel testing og utstedelse av nye sertifikater i hvert enkelt land.

Produsentene har heller ikke tilstrekkelig kunnskap om prinsippet om gjensidig godkjenning og de rettigheter som følger av dette. Det innebærer at de velger å oppfylle krav om nye tester og sertifikater, noe som medfører store kostnader for bedriftene.

Det er også et faktum at mange av de bedriftene som kjenner regelverket og prinsippets innhold likevel velger å etterkomme kravene om nye nasjonale tester og sertifikater i stedet for å utfordre kravene gjennom lange og kostnadskrevende formelle klageprosedyrer, da dette forsinker markedsadgangen for deres produkter.

NHO er derfor svært fornøyd med at dette prinsippet nå er regulert i forordning 764/2008. Spesielt gledelig er klargjøring av bevisbyrden dersom en vare nektes omsatt i landet. Det er presisert at bevisbyrden ligger hos myndighetene som ikke vil tillate produktet på sitt nasjonale marked. Et forbud eller en restriksjon må skriftlig begrunnes på grunnlag av tekniske eller vitenskapelige hensyn. Dette er en svært viktig klargjøring for bedriftene.

Vi mener imidlertid at det også er grunn til å iaktta ovennevnte bestemmelse når det gjelder krav fra private aktører/ kunder *der disse får offentlig finansiell støtte til innkjøp*, bl.a. til private sykehus, skoler etc. Det finnes en rekke eksempler på at offentlige myndigheter har gjort støtte til slike innkjøp avhengig av at produktene oppfyller nasjonale tekniske reguleringer og har nasjonale sertifikater. Tilsvarende eksempler finnes også i forbindelse med nasjonale godkjenningsordninger (for eksempel innenfor byggsektoren). Dette er en indirekte form for diskriminering som strider mot forordningen og støtterregelverket. Det synes å være et bestemt behov for

at slik ulovlig praksis poengteres i de EØS-fora der norske myndigheter diskuterer forordningen, samt i myndighetenes veiledning til regelverket. NHO forutsetter dessuten at norske myndigheter ikke stiller slike vilkår for offentlig støtte til innkjøp i tilsvarende virksomheter og institusjoner.

Kontaktpunkter

Forordningen krever at det skal etableres kontaktpunkter i hvert EØS-land. Dette skal bidra til å gjøre kunnskapen om nasjonalt regelverk lettere tilgjengelig og derigjennom gjøre det enklere for bedriftene å innhente nødvendig informasjon om regelverket de må forholde seg til.

Departementet slår fast i sitt høringsnotat at det i dag ikke finnes noen norsk instans som gir næringsdrivende eller andre samlet informasjon om nasjonalt teknisk regelverk. Det presiseres at NHD har samordningsansvaret for arbeidet med handelsforenkling i det indre marked, og foreslår derfor at departementet selv ivaretar rollen som nasjonalt varekontaktpunkt iht. forordningen.

I denne sammenheng vil NHO gjerne gjenta oppfordringen som vi ved flere anledninger har fremmet overfor NHD: *etablering av et indre markedssenter*.

Vi mener at et norsk indre markedssenter vil lette koordinering av regelverksarbeidet, både mellom fagdepartementer og mellom myndighetene på nasjonalt, regionalt og lokalt nivå. Det vil også øke synligheten av det omfattende arbeidet som foregår på dette området og derigjennom øke forståelsen for virkningen av vår deltagelse i det indre marked. Det vil være naturlig å legge både kontaktpunktene for informasjon om regelverket og enheten for problemløsning, det norske SOLVIT-senteret til et slikt samordningscenter. Som vi tidligere har fremholdt kan det svenske Kommerskollegium være et godt eksempel til etterfølgelse.

2) Forordning 765/2008 – Akkreditering og markedsovervåking:

Denne forordningen gir overordnede regler og prinsipper som gjelder for akkreditering og markedsovervåking. Undersøkelser har avdekket forskjellig praksis hos nasjonale myndigheter når det gjelder utpeking av og tilsyn med tekniske kontrollorganer og store forskjeller i EØS-landenes systemer for markedsovervåking. Slike forskjeller har skapt handelshindre og ulike konkurransevilkår for bedriftene.

Forordningen tar sikte på å styrke de overordnede rammer for å sikre et høyt nivå for beskyttelse av helse- miljø og sikkerhet, samt å sikre like konkurransevilkår for de økonomiske aktører.

NHO ønsker derfor forslaget til en forordning om organisering og krav til akkreditering og markedsovervåking velkommen. Å skape tillit til det indre marked og å sikre at dette fungerer på en måte som bidrar til økt vekst og sysselsetting i hele EØS-området, må være den overordnede hensikten med forordningen.

Akkreditering:

Formålet med akkreditering er å gi en autoritativ vurdering av kompetansen i en institusjon som utfører samsvarsvurdering eller testing av et produkts funksjon, et system, en prosess eller tjeneste. NHO mener derfor at det er av stor betydning at akkrediteringen betraktes som det høyeste godkjeningsnivå og derfor ikke skal være utsatt for konkurranse.

NHO viser til paragrafene 2-4 som departementet forslår å innføre i loven om norsk gjennomføring av forordning 765/2008, og som retter seg spesielt til akkrediteringsordningen i Norge. Vi har følgende kommentarer til de foreslåtte paragrafene:

- ***1 paragraf 2*** anerkjennes Norsk Akkreditering (NA) formelt som det norske akkrediteringsorganet iht. bestemmelsene i forordningen.

Dette støtter vi. NA har vist at det kan ivareta denne oppgaven på en tilfredsstillende måte, blant annet gjennom evalueringsprosesser som foretas iht. bestemmelsene for medlemskap i den europeiske akkrediteringsorganisasjonen EA.

- ***Paragraf 3*** fastslår at Forvaltningslovens bestemmelser om klageadgang ikke gjelder for vedtak om akkreditering.

Dette har vært et uavklart spørsmål for Norsk Akkrediterings klageutvalg, der NHO er representert, og vi mener derfor at det er en viktig avklaring som gjøres i paragraf 3. Men det er etter NHOs syn behov for ytterligere avklaringer.

Vi er i tvil om hvordan vi skal forstå departementets bemerkninger til klageordningen. På den ene side viser departementet i avsnitt 7.3.4.3. til forordningens bestemmelse i artikkel 5.5 at EØS-statene skal etablere rutiner for behandling av klager mot akkrediteringsorganets avgjørelser. I departementets vurdering av bestemmelsene viser de til det eksisterende klageutvalget, utpekt av NHD. På den annen side, i merknadene til paragraf 3 i forslag til den norske loven viser departementet til standarden for drift av akkrediteringsorgan, ISO/IEC 17011, der det fremkommer at akkrediteringsorganet forplikter å utpeke

et klageorgan og etablere rutiner for behandling av klager fra tekniske kontrollorganer.

Videre viser departementet til at forordningen ikke stiller opp nærmere krav til klagebehandlingen. De slår fast at den eksisterende klageordning ikke fyller vilkårene i Forvaltningsloven og foreslår derfor at det gjøres unntak fra denne loven når det gjelder akkrediteringsavgjørelser.

Skal vi forstå høringsnotatet slik at det eksisterende klageutvalget, utpekt av NHD, opphører og at Norsk Akkreditering selv utpeker et klageorgan som skal behandle klager rettet mot NA? Videre at NA selv fastsetter rutiner for behandling av slike klager? Hvordan stemmer dette i så fall overens med bestemmelsene i artikkel 5.5 om at "Member States" skal etablere prosedyrer for klagebehandling?

NHO mener det er nødvendig med en nærmere presisering og klargjøring av dette.

- **Paragraf 4** i lovforslaget slår fast at departementet kan gi forskrifter med nærmere bestemmelser om utøvelsen av akkrediteringsvirksomhet og om betaling for de tjenester som utføres av Norsk Akkreditering.

Forordningen slår fast at akkrediteringsorganet skal drives på en ikke-kommersiell basis. I den sammenheng understreker vi derfor betydningen av bestemmelsene om uavhengighet for akkrediteringsorganet. Det er viktig at Norsk Akkreditering har et sunt finansielt grunnlag for sin drift. Det fremheves i forordningens fortale pkt 17: "Akkrediteringen bør i prinsippet være en selvdrevet virksomhet. Medlemsstatene bør påse at det foreligger økonomisk støtte for å kunne utføre særlige oppgaver".

Kravet om et sunt finansielt grunnlag for akkrediteringsorganet er også nedfelt i standard NS-EN ISO/IEC 17011, som er et viktig styringsdokument for akkrediteringen, og som Norsk Akkreditering er forpliktet til å følge. Det er denne standarden som benyttes i evalueringen av Norsk Akkreditering, og som derfor er avgjørende for å skape tillit til og aksept av norske tester og sertifikater.

NHO understreker derfor betydningen av at Norsk Akkreditering tilføres de ressurser, både personellmessig og finansielt, som er nødvendig for å sikre Norsk Akkrediterings uavhengighet og for å ivareta de oppgaver som NA blir pålagt i henhold til forordningen og den norske loven.

Markedsovervåking og kontroll

Frem til det nye regelverket kom på plass har det ikke vært noen overordnede reguleringer på EU-nivå som har gitt retningslinjer for landenes organisering av kontroll og tilsyn av markedet. I henhold til subsidiaritetsprinsippet har det vært ansett som et nasjonalt anliggende å organisere kontrollen med at EØS-regelverket følges. Erfaringene har imidlertid vist at markedsovervåking er svært ulikt organisert og gjennomført i de ulike EØS-landene. Mangel på koordinering og til dels ineffektiv og lite synlig markedsovervåking fører til at det indre marked ikke fungerer etter intensjonene. Når landenes myndigheter legger ulik innsats og ressurser i markedstilsyn og dessuten håndhever brudd på regelverket forskjellig medfører dette ulike konkurransevilkår.

Forordningen definerer derfor overordnede regler for hvordan markedstilsyn skal organiseres og gjennomføres nasjonalt. Regelverket pålegger landene å etablere egnede ordninger for kommunikasjon og koordinering mellom sine respektive markedstilsynsmyndigheter. I tillegg defineres en ramme for administrativt samarbeid og utveksling av informasjon mellom medlemslandene.

NHO ønsker dette regelverket velkommen. Et samarbeid mellom overvåkingsmyndighetene i hele EØS-området er avgjørende for å oppnå lik håndhevelse av regelverket og derved like konkurransevilkår i hele det indre marked.

På denne bakgrunn oppfordrer NHO norske tilsynsmyndigheter til å ta aktivt del i det administrative samarbeidet som etableres, blant annet utveksling av ansatte i forvaltningen på alle nivå. Dette vil bidra til å øke forståelsen av og tilliten til andre lands regelverk og prosesser, og gjøre markedsovervåkingsmyndighetene bedre i stand til å vurdere om et produkt oppfyller de overordnede sikkerhetskravene eller ikke.

Vi ser også svært positivt på bestemmelsene som pålegger landene å koordinere sin nasjonale tilsynsvirksomhet. Hvordan myndighetene organiserer og utøver sin tilsynsmyndighet har stor betydning for næringslivets innovasjons- og konkurransevne. Koordinering og samordning av de ulike nasjonale markedstilsyn og deres aktiviteter har derfor vært et tema som NHO har tatt opp ved flere anledninger, bl.a. høringsbrev og andre innspill og former for kontakt.

NHD slår fast i høringsnotatet at det i dag ikke er noen form for overordnet koordinering av markedstilsynsmyndighetene i Norge og at det derfor er behov for å etablere nye strukturer for samarbeid på nasjonalt nivå for å oppfylle kravene i forordningen. I høringsnotatet fremgår det at den interdepartementale arbeidsgruppen, som er nedsatt for å vurdere det nye regelverket og hvordan dette skal gjennomføres i Norge, ble enige om en samordning på to nivåer – en interdepartemental koordineringsgruppe på overordnet nivå, ledet av NHD, og et underliggende nivå med myndighetsnettverk for ulike produktgrupper.

Det er vanskelig på nåværende tidspunkt å ha noen formening om hvorvidt en slik organisering vil tilfredsstillende de utfordringer vi har tatt opp i våre tidligere henvendelser, når det gjelder behovet for en bedre samordning og koordinering mellom tilsynsmyndighetenes aktiviteter vis-à-vis bedriftene. Når høringsnotatet slår fast at en slik samordning på to nivåer ”ikke vil endre på ansvarsfordelingen mellom departementene eller tilsynsmyndighetene”, og at ”det overordnede ansvaret fremdeles vil ligge hos fagdepartementene mens tilsynsarbeidet utføres av tilsynsmyndighetene”, er vi noe urolig for at det ikke vil skje store endringer og at den nødvendige samordning av tilsynsmyndighetenes virksomhet ikke vil finne sted.

NHO vil derfor følge denne prosessen fremover og vi håper vi kan få et godt samarbeid med myndighetene på dette viktige området, ikke minst når det gjelder etablering av de nasjonale markedstilsynsprogrammer i samsvar med forordningens art 18 nr 5. I den forbindelse tillater vi oss å vise til forordningens fortale pkt 40 som oppfordrer medlemslandene å etablere et samarbeid med berørte parter.

I henhold til artikkel 19 plikter tilsynsmyndighetene å utføre produktkontroller. Slik kontroll skal skje ved dokumentkontroll, og ”der dette er hensiktsmessig” skal fysiske kontroller og laboratoriekontroller foretas.

Her vil NHO understreke viktigheten av at slike kontroller bør gå lenger enn til bare å sjekke at papirgrunnlaget er i orden. Markedsovervåkingen bør konsentreres om de tekniske aspektene ved produktene. Produktene bør testes mot spesifikasjonene indikert i produsentens egenerklæring. I de fleste tilfeller er disse spesifikasjonene *harmoniserte europeiske standarder*, som representerer enstemmig vedtatte essensielle krav. Å følge standardene forenkler og effektiviserer myndighetenes arbeid, i motsetning til individuell fastsettelse/vurdering av de essensielle kravene, noe som lett kan skape juridisk uklarhet. Her vil vi understreke betydningen av at overvåkingsmyndighetene deltar i standardiseringsarbeidet, både for å bringe inn sin ekspertise og for å opparbeide en kompetanse og forståelse for resultatene av standardisering. Det er viktig at samsvars- og overvåkingsmyndighetene benytter harmoniserte standarder i sin kontrollvirksomhet.

Til slutt understreker vi betydningen av at også handelsnæringen og importører anvarliggjøres i forhold til deres roller og ansvar for å sikre at produktene de selger og markedsfører oppfyller sikkerhetskravene som regelverket oppstiller. For første gang får importørene et juridisk ansvar for å påse at produktene de tilbyr på markedet følger kravene for produktsikkerhet i EØS-regelverket. Importørene stilles nå på lik linje med produsentene når det gjelder ansvar for å tilby kun sikre produkter. Det bør føre til at også de blir gjenstand for nødvendig tilsyn og kontroll.

Kontroll med varer fra tredjeland

Artiklene 27 – 29 i forordningen gir bestemmelser om tollmyndighetenes oppgaver når det gjelder kontroll av varer som kommer fra land utenfor EØS-området. Det presiseres i forordningen at tollmyndighetene må utstyres med nødvendige fullmakter og tilføres tilstrekkelig ressurser som gjør dem i stand til å utføre de nødvendige kontrollene. Dessuten fremgår det at tollmyndighetene og markedsmyndighetene plikter å ha et tett samarbeide.

En effektiv kontrollordning med varer som kommer inn til EØS-markedet fra tredjeland vil sikre at farlige produkter eller produkter som ikke fyller sikkerhetskravene i fellesskapsreglene, ikke omsettes i konkurranse med de produkter som oppfyller slike krav.

NHO har i tidligere uttalelser om markedsovervåking understreket behovet for et tett og nært samarbeid mellom tollmyndighetene og myndigheter som overvåker og kontrollerer produkters sikkerhetskrav. Vi har også påpekt behovet for at tollmyndighetene tilføres ressurser til nødvendig kompetanseheving i forbindelse med de oppgaver de nå blir pålagt. Vi er derfor fornøyd med at forordningen inneholder bestemmelser som skal ivareta disse hensynene.

Vi vil understreke betydningen av at tilsynsmyndighetene er seg sitt ansvar bevisst i denne sammenheng. Vi viser til høringsnotatets punkt 7.5.3.2. der det fremgår at norske tollmyndigheter opplever at markedstilsynsmyndighetene ikke gir tilbakemelding om eventuelle vedtak som er truffet innen tredagersfristen, som både iht. til gamle og nye bestemmelser gjelder dersom en vare skal holdes tilbake lenger enn tre dager. Dersom slik tilbakemelding fra tilsynsmyndighetene ikke er mottatt av tollmyndighetene innen disse tre dagene skal varen frigjøres. NHO understreker betydningen av tilsynsmyndighetenes selvstendige ansvar for å fange opp slik anmodning om bistand fra tollmyndighetene. Dersom det ikke skjer er det et brudd på bestemmelsene i forordningen. Det kan føre til at varer som ikke oppfyller sikkerhetskravene kommer inn på det norske markedet, og derigjennom har fri tilgang til hele EØS-området, i konkurranse med varer som oppfyller alle krav.

Ressurser

Artikkel 18 nr. 3 gir EØS-statene ansvar for at markedstilsynsmyndighetene har de budsjetttrammer og antall ansatte som er nødvendig for å utføre tilsynsaktiviteter på en tilfredsstillende måte. I høringsnotatet diskuterer departementet hva som ligger i ”tilfredsstillende” i denne forbindelse, og knytter det til tilsvarende uttrykk i artikkel 19 om at kontrollene skal utføres i ”passende omfang” og på et ”tilstrekkelig nivå”. Det foreslås en nærmere drøftelse av dette i koordineringsgruppen og fremhever at dette må ses i lys av diskusjonen om disse spørsmålene som vil komme på europeisk

plan. Dette støtter vi. Det er viktig at man diskuterer seg frem til en felles forståelse for nivå og omfang for en effektiv markedsovervåking i hele EØS-området.

NHO understreker at en forutsetning for at markedsovervåkingen gjennomføres på en lik og konsistent måte i hele EØS-området er at landenes myndigheter bevilger tilstrekkelige ressurser. Begrensede ressurser kan ikke være en unnskyldning for myndighetene til ikke å oppfylle sine forpliktelser, like lite som dette kan brukes som argument eller unnskyldning for bedriftene for ikke å følge regelverkets sikkerhetskrav. Ekspertene anslår at kostnadene bedriftene har for å oppfylle sikkerhetskravene summerer seg til en femtedel av produksjonskostnadene. I pris-sensitive sektorer kan dette friste noen produsenter til å "take the easy way" og markedsføre produkter som ikke oppfyller kravene. Så lenge man ikke har en effektiv markedsovervåking, med virkningsfulle sanksjoner er det lite å risikere ved å markedsføre usikre produkter. Seriøse produsenter opplever da konkurransemessige ulemper.

Samtidig forutsetter NHO at økt behov for ressurser hos det enkelte tilsyn for å ivareta de nye kravene ikke finansieres med pålegg om nye gebyrer og avgifter som belaster bedriftene.

CE-merking

Lovforslaget var, til tross for sin tekniske karakter, preget av en svært politisk debatt under behandlingen i EUs institusjoner. En av målsettingene i lovgivningspakken var en styrking av CE-merking, som den eneste merkingen som viser samsvar med kravene i det europeiske produktregelverket.

Det var spesielt spørsmålet om innholdet i og tilliten til CE-merking som var gjenstand for diskusjon. Debatten ble ytterligere forsterket ved at behandlingen av lovforslaget i Europaparlamentet falt sammen med tilbaketrekkningen av en stor mengde leketøy som var produsert i Kina. Disse inneholdt ulovlige mengder kjemikalier i henhold til regelverket, men var likevel CE-merket og sirkulerte fritt på det europeiske markedet. Det ble derfor stilt spørsmål ved hvorvidt CE-merking og produsenters egenerklæring var tilstrekkelig for å sikre at det kun er produkter som oppfyller kravene i regelverket som sirkulerer fritt i EØS-området. På denne bakgrunnen ble det fremmet forslag om å introdusere et "frivillig europeisk sikkerhetsmerke", som skulle brukes i tillegg til CE-merking, og som angivelig skulle overta rollen til eksisterende nasjonale merker.

Sammen med våre nordiske søsterorganisasjoner deltok NHO aktivt i arbeidet med å overbevise parlamentsmedlemmer om at CE-merking er den beste og mest effektive veien å gå for å synliggjøre at produktene er i overensstemmelse med sikkerhetskravene i fellesskapsregelverket. Produkter som omsettes i EØS-området skal være sikre, ikke mer eller mindre sikre avhengig av hvorvidt de har et merke i

tillegg til CE-merking eller ikke. Den beste måten å løse problemene med farlige/usikre produkter på er å styrke markedsovervåkingen og kontrollen, noe som er intensjonene i det nye regelverket.

NHO er derfor svært fornøyd med at CE-merket er opprettholdt som det eneste merket som viser overensstemmelse med lovkravene.

Gjennom det nye vareregelverket vil CE-merket bli ytterligere styrket fordi prosessene som ligger til grunn for at produsentene kan sette merket på sine produkter innskjerpes. Dette sikrer at tilliten til CE-merking, og bestemmelsene som ligger bak påføring av CE-merket, ikke blir svekket som følge av uriktig bruk. I tillegg vil CE-merket bli registrert som et beskyttet varemerke, noe som vil gi nasjonale myndigheter styrke til å ta rettslige skritt mot produsenter som misbruker CE-merket.

Det hersker imidlertid stor forvirring og misforståelser blant alle berørte aktører (produsenter, importører, distributører, forbrukere, laboratorier, tilsynsmyndigheter) om betydningen av CE-merking. Kommisjonen har derfor igangsatt forberedelser til en storstilt informasjonskampanje om CE-merkingens betydning og rolle når det gjelder fri handel med varer i EØS-området.

Kampanjen skal dekke alle EU og EFTA-land og ha spesiell fokus på små og mellomstore bedrifter. NHO støtter dette opplegget, men understreker betydningen av at det meste av informasjonstiltakene må skje på nasjonalt nivå. Vi oppfordrer derfor norske myndigheter til å ta aktivt del i Kommisjonens informasjonsarbeid og å sørge for at det blir gjennomført gode informasjonstiltak hos oss. NHO ønsker å bidra og vil gjerne samarbeide med departementet om en slik nasjonal informasjonskampanje.

Med vennlig hilsen
NÆRINGSLIVETS HOVEDORGANISASJON
Avdeling for Internasjonalisering og samfunnsøkonomi

Espen Sjøilen
Avdelingsdirektør